هر انسانی که به ناحق و مظلومانه کشته شود، نخستین فرزند آدم، در گناه قتلش شریک است؛ زیرا او نخستین کسی بود که قتل و خونریزی را بنا نهاد.

از عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لیس مِنْ نفْسٍ تُقْتَلُ ظُلمًا إِلاَّ كَانَ عَلَى ابنِ آدمَ الأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دمِهَا؛ لأَنَّهُ كَان أَوَّل مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ»: «هر انسانی که به ناحق و مظلومانه کشته شود، نخستین فرزند آدم در گناه قتلش شریک است؛ زیرا او نخستین کسی بود که قتل و خونریزی را بنا نهاد».

[صحیح است] [متفق علیه]

حدیث مذکور بیانگر این مهم است که چرا یکی از فرزندان آدم علیه السلام در تمام خون هایی که بعد از او ریخته می شود، شریک است؛ چنانکه گفته شده قابیل برادرش هابیل را از روی حسادت کشت؛ و این دو برادر، اولین قاتل و مقتول تاریخ فرزندان آدم علیه السلام هستند. و به این ترتیب قابیل متحمل سهمی از گناه خون هایی شد که بعد از او ریخته شدند، چون او اولین نفری بود که قتل و خونریزی را باب کرد و بعد از او هرکس مرتکب قتل شد، در این کار به او اقتدا نمود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3445